

Nevšední osudy českých vojáků v polské Andersově armádě

Jaroslav Kučera, nar. 1919 v Kupačově, povoláním krejčí. Dne 6.5.1941 nastoupil s dalšími šesti vrstevníky základní vojenskou službu v Rudé armádě k útvaru těžkého dělostřelectva v Achtyrce. Jeho nerozlučným přítelem, s nimž dlouho sdílel stejný osud, byl Josef Kytl. Bez dostatečného výcviku byl jejich útvar nasazen do obranných bojů u Kyjeva a záhy na to, jako nespolehliví občané ze západní Ukrajiny, byli odzbrojeni a posláni do stavebního praporu v Orienburku-Čkalově. V Dungasu je dne 17.11.41 vzali do svého vlaku Poláci, kteří jeli do polské (Andersovy) armády. Tato armáda se však začala formovat poněkud později a proto šli dobrovolně pracovat do kolchozu, prodělali hlad, tyfus a jiné vážné svízele. Do polské (Andersovy) armády vstoupili v březnu 1942 a brzy se pak octli v Persii a Palestině. Zde Josef Kytl vstoupil do čs. jednotky — 200. čs. protiletadlového dělostřeleckého pluku - východního a Jaroslav Kučera v sestavě 3 Samodzielnej Dywizji Strzelców Karpatskich se zúčastnil útoku na Monte Cassino. Po válce odešel do Anglie a po roce 1948 se trvale usídlil v Kanadě.